

ค่าวันที่สุด

ที่ วธ ๐๔๐๖.๔/ ๗๖๖

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
รับที่ ๗๑๘
วันที่ ๗ มี.ค. ๒๕๖๐ ๘๓๐

กระทรวงวัฒนธรรม

๖๖๖ ถนนบำรุงราชชนนี เขตบางพลัด

กทม. ๑๐๗๐

- 7 มี.ค. 2560

๖ มีนาคม ๒๕๖๐ จัดเข้าวาระ.....

เรื่อง การพิจารณากำหนด “วันอนุรักษ์ความไทย”

ความเห็นประชอบเรื่องเพื่อ ทราบ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

(หากไม่มีข้อทักษะให้ถือเป็นเรื่องที่ ครบ

ภาค. รับที่.....

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๔๐๖ /๖๙๖๐ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

เห็นชอบ/อนุมัติ) เรื่องที่ ๑๗

รับที่ ๗ มี.ค. ๒๕๖๐

เวลา ๐๘.๓๐ น.

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้ขอให้กระทรวงวัฒนธรรมเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้อง เรื่อง การพิจารณากำหนด “วันอนุรักษ์ความไทย” ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยด่วน ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

กระทรวงวัฒนธรรมพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับการกำหนดให้วันที่ ๑๔ พฤษภาคมของทุกปี เป็น “วันอนุรักษ์ความไทย” ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ พร้อมกันนี้ ขอเรียนเสนอข้อมูลประกอบในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. กระทรวงวัฒนธรรม ได้ประกาศขึ้นทะเบียนบททำวัญญาเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีสาระสำคัญ เป็นบทร้องประกอบพิธีกรรมทำวัญญาเพื่อระลึกถึงบุญคุณของความที่ช่วยมนุษย์ทำงาน รวมถึงการขอมาที่ได้ด่าไว้เมื่อตั้งเรื่องว่าง การใช้งาน พิธีทำวัญญาจัดขึ้นหลังจากได้ปลูกข้าวดำเนินเรียบร้อยแล้ว บททำวัญญาจะสะท้อนทัศนคติและลักษณะคนไทยคือความมากตัญญูรู้คุณ ความเมตตากรุณาต่อความ ความสำนึกรักที่เคยรุ่นเรืองต่อความ พิธีสู่วัญญาเป็นพิธีที่สะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับความที่เป็นไปด้วยความอ่อนโยน เอื้ออาทรและรักสักสำนึกรักในบุญคุณความประเพณีสู่วัญญา จึงเป็นประเพณีที่สมควรอนุรักษ์ เพื่อนุชนรุ่นหลังได้เห็นภูมิปัญญาและจิตวิญญาณของบรรพชนไทย ในปัจจุบันวิถีการทำได้เปลี่ยนแปลงไป ความมีบทบาทน้อยลงอย่างมาก มีเทคโนโลยีอย่างอื่นเข้ามาแทนที่ความ พิธีทำวัญญา จึงเสี่ยงต่อการสูญหายและการสืบทอดในอนาคต

๒. กระทรวงวัฒนธรรม ได้ประกาศขึ้นทะเบียนภูมิปัญญาการเลี้ยงความไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีลักษณะที่แสดงภูมิปัญญาการเลี้ยงความไทยมีวัตถุประสงค์ ๒ ประการ คือ การเลี้ยงความงาม และการเลี้ยงเพื่อใช้แรงงาน แต่ส่วนใหญ่จะเลี้ยงไว้เพื่อใช้แรงงานซึ่งเป็นหลักสำคัญมากกว่าการเลี้ยงความงาม การเลี้ยงเพื่อวัตถุประสงค์ทั้ง ๒ ประการนั้นต่างก็มีลักษณะเฉพาะที่แสดงถึงภูมิปัญญา การเลี้ยงซึ่งแตกต่างกันไป สภาพการณ์ของความไทยปัจจุบันมีจำนวนลดน้อยลงอย่างต่อเนื่อง เพราะสาเหตุหลายประการประกอบกันคือ ชาวนาไทยส่วนใหญ่นิยมใช้เครื่องจักรทุ่นแรงหลายชนิด หลายขนาด มาใช้ในการแทนความกันมากขึ้น จึงการใช้แรงงานความน้อยลง ส่งผลให้จำนวนคนเลี้ยงความและจำนวนความลดน้อยลงอย่างน่าเป็นห่วง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำความเห็นเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

วีระ ใจหา
(นายวีระ ใจหา)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม

กรมส่งเสริมวัฒนธรรม

โทร. ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๑๓ ต่อ ๔๒๓๓ , ๔๒๐๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๖๐